

Téma

„Naše globální soužití: Výzvy a naděje pro 21. století“

Konference Forum 2000 tradičně poskytuje relevantní platformu pro aktuální dialog o důležitých a složitých tématech týkajících se současnosti i budoucnosti lidstva. Tématem letošní konference jsou povaha a význam současných konfliktů, které brání mírovému soužití mezinárodní komunity.

Účastníci se budou zabývat náboženským „ospravedlněním“ konfliktů, odlišnostmi ve vzájemném vnímání různých světových komunit a rolí médií v současném, rozporuplném světě. Součástí konference bude též zvláštní panel věnovaný Africe. Pracovní část konference se uskuteční v pondělí 10. října v Paláci Žofín. Samotná konference bude rozdělena do tří částí:

Panel 1

„Konflikt nebo soužití? Kam směřujeme?“

- Jaké jsou kořeny současných hrozeb a jaké jsou možnosti jim co neúčinněji čelit?
- Bere současná globální kampaň proti terorismu v úvahu komplexní výzvy modernizace, lidského rozvoje a zodpovědného způsobu vládnutí? Jaké jsou společné horizonty našeho budoucího soužití?
- Je důležitější klást důraz na lidská práva nebo na bezpečnost občanů? Na občanské svobody, právní normy nebo na náboženská přikázání a imperativy?

Panel 2

„Koncepty soužití a komunity“

- Koncepty společnosti a komunit: kdo jsme „my“ a kdo jsou „oni“?
- Modely soužití v Evropě: integrace nebo odlišnosti?
- Koncepty soužití v USA: multikulturalismus nebo kulturní války?
- Jaký model je nejvhodnější pro střední Východ, Afriku a Asii?

Panel 3

„Komunikace mezi komunitami: Role médií v konfliktu vnímání“

- Jsou média faktorem nebo činitelem? Jaký je dopad mediálního zpravodajství na vnímání současných mezikulturních a mezináboženských konfliktů globálním publikem?
- Prohlubují média svou kulturní a náboženskou necitlivostí existující konflikty?
- Je „reálné“ to, co vidíme v televizi a čteme v novinách, anebo je mediální realita tak zkreslená, že nedokáže popsat skutečnou povahu problémů? Přispívají média k nedorozumění nebo se podílejí na budování globální komunity?

- Jsme my, jako konzumenti mediálního zpravodajství, schopni porozumět ikonám a obrazům, které jsou nám prezentovány? Chápeme doopravdy to, co vidíme a slyšíme?

Jako každý rok bude i letos zpracován **výstup z konference**, který bude rozeslán všem významným osobnostem zodpovědným za rozhodování na globální úrovni a také klíčovým mezinárodním organizacím. Projevy jednotlivých delegátů společně s podstatnými informacemi budou zahrnuty do **závěrečné zprávy**.

--

Slavnostní zahájení

(originální verze projevů)

Oldřich Černý

Pane Havle, pane Sasakawo, Vaše Excelence, vážení účastníci konference, milé dámy a pánové, dobrý večer. Opět nastal podzim, se začínajícím podzimem je zahájeno Forum a já mám opět velkou trému jako každý rok. Přesto mi dovolu,te, abych vás uvítal jménem čtyř nadací:

1. Nadace Forum 2000 – hlavní pořadatel této konference,
2. Nadace Vize 97 – Dagmar a Václava Havlových, která nám laskavě propůjčila pro dnešní večer tento krásný prostor,
3. Nadace Nippon Foundation,
4. Nadace The Sasakawa Peace Foundation, bez jejíž vstřícnosti, porozumění a podpory by možná dnešní večer každý z nás trávil někde jinde.

Já jsem na začátku tohoto týdne s prezidentem Václavem Havlem probíral některé konečné detaily konference Forum 2000. A Václav Havel se zeptal: „Kolikáté že je to vlastně Forum?“ „Deváté, pane prezidente.“ „Fakt?“ odpověděl Václav Havel a řekl to takovým tónem, že se do dneška vlastně netuším, zda se upřímně zaradoval, jak se Foru daří, anebo naopak vyděsil, jak ten čas zpropadeně letí. Nejsem si úplně jist, čemu vděčíme za to, že můžeme letos zahájit devátý ročník. Snad je to výběrem témat, která jsou jistě nějakým způsobem relevantní, možná je to tím, že v Evropě není mnoho takových velkých konferencí, jež jsou zároveň přístupné široké odborné i laické veřejnosti. Nicméně zato jsem si stoprocentně jistý, že vím, komu za Forum 2000 vděčím: dvěma lidem, panu prezidentovi Havlovi a panu Sasakawovi. „A nyní dovolu,te pane prezidente, aby Vás Vaše firma pozvala na podium.“

Václav Havel

Dámy a pánové, vážení přítomní, dovolu,te mi, abych vás co nejsrdečněji přivítal a poděkoval vám, že jste přijeli. Jsem skutečně překvapen, že je to už devátá konference Forum 2000, neboť když jsme chystali první, domnívali jsme se, že bude jediná. Alespoň tak byla myšlena. Ale stalo se a možná se dožijeme i desátého jubilejního ročníku. V čem byl smysl oné první konference? V tomtéž, v čem je smysl i všech dalších, totiž pozvat lidi různých profesí, různých národů a náboženství, lidi z různých civilizačních okruhů, aby společně hovořili o budoucnosti naší civilizace, o stavu dnešního světa, o nebezpečích a hrozbách, které se nad ním vznášejí a o tom, jak těmto nebezpečím čelit. To vše jsou věci, o kterých byly napsány stovky chytrých knih, ale s problémy, které odkrývaly, jsem se začal - takřikajíc fyzicky - seznamovat až při svých státnických cestách; předtím jsem totiž neměl pas a vše jsem znal jen

z doslechu. Znovu a znovu jsem si tak uvědomoval ohromnou rozmanitost, pluralitu dnešního světa a pýchu, s níž by jeden civilizační okruh chtěl, aby se mu všechny ostatní přizpůsobily. Uvědomoval jsem si ohromný samopohyb soudobé civilizace, která se snaží všechno zestejnít, abychom nepoznali, zda jsme v pražském hotelu nebo na letišti v Tokiu. Proti tomu ovšem stojí vůle národů a kultur zachovat si svou identitu, zůstat sami sebou, zachovat si své tradice, své zvyky. Tyto rozpory byly tedy impulsem k prvnímu uspořádání konference, jejíž účastníci si sami vynutili, že se opakovala vícekrát, a která se znovu a z různých stran k tématu vracela a kladla si otázku, jak je možné, že lidstvo toho tolik ví o svých problémech a zároveň tak málo dělá pro to, aby je řešilo, nebo jim čelilo. Letošní setkání tedy akcentuje soužití různých kultur, koexistenci v dnešním globálně propojeném světě, jako jedno ze základních témat všech konferencí předchozích.

Dámy a pánové, dnes jsem tu ve dvojí roli. Jednak jako spoluiniciátor celé série konferencí Forum 2000, ale také jako hostitel. Nadace Vize 97, kterou jsme s mojí ženou před lety zřídili, je hostitelem dnešního slavnostního zahájení, neboť jedním z jejích programů je rekonstrukce tohoto chrámového prostoru, který je již asi rok zpřístupněn veřejnosti. Nazvali jsme ho „Pražská křižovatka“ v naději, že se stane místem setkávání lidí, kultur, duchovních proudů, prostorem diskuse. A je-li takto předurčený prostor otevřen, kde jinde by mělo mít Forum 2000 své slavnostní zahájení, než právě zde.

Děkuji vám za pozornost.

Oldřich Černý

Pane prezidente, děkujeme, my Vás bereme za slova a budeme tohoto prostoru využívat, až Vás to bude mrzet. Děkujeme za nabídku. Nyní zvu na podium předsedu správní rady Nadace Nippon Foundation a spoluzakladatele Fora 2000 pana Sasakawu.

Yohei Sasakawa

Your Excellency, President Havel, distinguished guests, ladies and gentlemen, the Forum 2000 conferences have been held with great success for the past eight years under the pre-eminent leadership of President Havel. As you know, this forum was first established to provide a place where intellectuals and leaders could come together to share their wisdom and experience. Here they have developed concrete measures toward the common goal of world peace. Globalisation has been a central topic throughout the series of forums. The first five years of the forum was dedicated to the formulation of broad philosophies on globalisation. The past three years, on the other hand, have consisted of more advanced and specialised discussions aimed at the development of codes of conduct based on these shared philosophies. In other words, we have worked on the development of a new paradigm for social change. And now, as President Havel has said, the time has come to put these plans into action. The shared concern initiative – a brainchild of the Forum, led by President Havel – has already begun to put various plans into action. The initiative is composed of a number of Forum participants, including myself. It issues a joint statement with the aim of addressing and resolving the important challenges of today's world. It is a significant initiative aimed at putting ideas into action. The theme of this year's forum is "Our Global Coexistence: Challenges and Hopes for the 21st century." When we think about these challenges we face for global coexistence, I cannot help but always feel that the current globalisation process falls short in terms of humanity and ethics. I believe that we need to return to the basics and create a new kind of globalisation: one with a human face. Last winter, I received a Christmas card from Prague with the one-line message "Do not do to others what you do not want done to you." That message is very similar to the message that I had been trying to convey using various expressions at the beginning of every Forum. "Do not do to others what you do not want done to you" is a philosophy shared by various religions in Asia, including Hinduism, Confucianism and Buddhism. I also believe that it is a basic law of peaceful human coexistence. You could even say that this idea lies at the foundation of human ethics. I'd be

very pleased if I could say that this Asian notion is gaining wider recognition and understanding for I believe that acceptance and patience for different views and ideas lie at the core of human nature. Looking on at this year's participants, I feel very encouraged. We are fortunate to have many delegates who are most qualified and eager to discuss the issue of global coexistence, its challenges and hopes. This is exactly the direction that this Forum has been heading from the very beginning. The diversity of participants here is evidence that we are on the right track; that we are well on our way to realizing our goal to provide a platform where a diversity of values can interact and promote greater understanding and tolerance. I'd like to welcome all of you gathered here. I look forward very much to a lively and constructive exchange of views on our common concerns. In closing, I'd like to express my deepest gratitude to the organizers of the Forum for their hard work in organizing such a wonderful Forum. Thank you very much.

Oldřich Černý

Pane předsedo Sasakawo, děkuji Vám za laskavá slova na adresu Fora 2000. A nyní... po světě chodí dva proslulí Mike Moorové. Ten první je americký filmař Mike Moore, kterého na Forum 2000 nezveme. Tím druhým Mike Moorem je bývalý novozélandský ministerský předseda a bývalý generální ředitel Světové obchodní organizace a toho na Forum 2000 téměř vždycky zveme. A já jsem hrozně rád, že mu to letos konečně vyšlo. Ladies and gentlemen, Mike Moore...

Mike Moore

Well thank you for the introduction. I'm always a little embarrassed when I'm introduced as a former New Zealand prime minister. It's true I was the youngest prime minister in a hundred years, but it's equally true that I was the shortest serving. They couldn't wait to get rid of me. I don't know why I support democracy so much when I see what it's done to me in my own country. People ask me about this and I always explain, "Well, I was young. You do stupid things. It's not something I'm proud of, but I'll devote the rest of my life to try and recover my family's good name." But I guess it's as director general or former director general of the WTO that I've been invited here, and that's the position I had when I first met President Havel, who has been a personal hero. He's a person of great moral consistency and clarity. There is school of historic thought that says there are no great men or women. There are only great occasions and great opportunities. I beg to differ. I think I could write a very good novel thinking what would happen if President Havel had been president of Yugoslavia and Milošević president of Czechoslovakia. I think there might have been a great difference. This is a conference of serious issues and substance and I look forward to the discussions. There's much to talk about. There's much still to be done. There are dangers everywhere and the possibility of miscalculations everywhere. But just occasionally, now and then, particularly for the benefit of the young, we should look back over the last twenty years and celebrate some of the great achievements. Twenty years ago, Central Europe and Eastern Europe were under the jackboot, as was all of Latin America. Now, all of Latin America save Cuba is freer. There's never been a time in the history of our species when so many people have enjoyed the right to govern themselves. And over the past fifty years, we've seen the greatest and sustained lifting of living standards in history – life expectancy up twenty years, infant mortality down two thirds, literacy exploded, hundreds of millions of people from China and India and elsewhere have been lifted from extreme poverty. I think we have learnt what works and what does not. Consider Haiti and Malaysia – same living standards in 1960. South Korea and Ghana – same living standards in 1960. Now South Korea has an income equal to Portugal's. And look how Portugal's income, living standards and human rights have exploded since the fascists left and they joined a wider, freer and better Europe. In 1945, both Burma and Thailand had the same living standards. Now Thailand is five times richer and many times freer. Those countries that do the best are those that respect human rights,

property rights, have independent courts, an honest, professional public service, accountable, replaceable politicians, an active civil society, free trade unions, a free and competitive media, and religious tolerance – freedom of religion and freedom from religion. The more open economy, the more open societies always do best. This can be no historic accident. There was an argument, a sort of theory to rationalize appeasement of dictators during the Cold War, that we should support the strong man theory of development. You can still hear echoes of it in my region – the Asia Pacific. And they use to say that only strong men can force up change, that democracy doesn't work for the very poor. The populist politicians would play on ethnic and religious differences. This story played out in Europe in the 1930s with attacks on decadent democracies. It's just not true. Even among the poorest countries, the more democratic, the more tolerant, the more open, the better the result. Can I commend to you a recent study by the US Council on Foreign Relations entitled *The Democratic Advantage*, and here it nails down the argument by a comparison of low-income democracies versus low-income autocracies, measuring literacy, life expectancy, infant mortality, agricultural production, debts, deficits, access to clean water. Low-income democracies get a result 20-40% better as opposed to autocracies. Democracies, at least since the second war, have not gone to war with each other. Eighty percent of all interstate conflicts are instigated by autocracies. They are more vulnerable to civil war. There's never been a famine in a democracy – a free country with a free media. You know, no country has ever gone bankrupt because it's had too much trade or too much foreign investment. The commercial competition that applies the blowtorch of transparency is a cleansing agent against the perils of crony and phoney capitalism and the corruption that goes hand in hand with that kind of protection and privilege. And I'll make the case that, in the main, globalisation has not made countries poor. It's the absence of it that has. Those countries and those people that are locked out – their face is pressed against the window. They wait in vain for a train that won't come home if their governments and societies are closed. There is much wrong with the global trading system, but it's a case of not enough trade, not too much trade. And it is a tragedy that, for the last fifty years, wherever poor countries have an advantage – in textiles or in agriculture, then the rich countries want special exemptions. And you can see this happening now with wealthy countries worrying about issues such as outsourcing, which will of course already give benefits to tens of thousands of poor countries. In December this year, hopefully in Hong Kong, there will be progress on the Dohar development round. In agriculture alone, if we could cut that deal, that will bring five times more to Africa than all the overseas development assistance put together. When the Tokyo round of negotiations were launched, President Kennedy said "This new round will help developing countries like Japan." I think that makes the case for the benefits of an open trading system. So we know what works. We know which levers to pull. We've learnt that democracy, property rights, social mobility through equality, through investment and education – we know that tolerance and diversity are now good economics as well as good in themselves. When I look at the problems the world faces and the discussions we'll be having in the next day or so, I can't think of a problem we face that cannot be improved by more openness, more democracy, more ownership and more human rights. So we know what works. We know which levers to pull, but for some reason we haven't the ability to purchase this ticket. Why is that? Leaders who don't miss an opportunity to miss an opportunity, who are devoted to opinion polls and focus groups, lose their nerve too quickly, because by its nature politics can be a short-term thing. And this building reminds me of a story of a very devout man. He was a bit of a God-botherer. He prayed to God five to ten times a day. He irritated the Lord. And he would pray over and over again – "God, let me win Lotto." This went on for year after year, five to ten times a day – "God, let me win Lotto." Even the Lord got irritated and he's a patient woman. And with a flash of lightning, the Lord came down to earth and saw this bloke. And he said: "Help me out here, buy a

ticket!” We know what works. We know what fails. We just, I think, need to buy a ticket.

Oldřich Černý

Já děkuji Mikeovi Moorovi, jehož projev mě přesvědčil, že jsme věděli, co děláme, když jsme ho tak dlouho zvali na Forum 2000. A nyní vystoupí soubor Bambini di Praga – dejte nám minutu dvě na uspořádání jeviště. Děkuji.

Zpívá sbor (Bambini di Praga)

--

Zahájení jednání konference a Panel 1

Originální verze projevů pronesených na slavnostním zahájení konference a na Panelu 1 najdete [v anglické verzi](#) této stránky. Dále uveden pouze projev Václava Havla.

Václav Havel

Dámy a pánové, vážení hosté, především vás všechny srdečně zdravím na pracovním zasedání letošního Fóra 2000. Dovolte mi, abych se úvodem dotkl jedné dimenze problému, jímž se tato konference zabývá už po deváté, to jest soužitím různých civilizačních okruhů a kultur v dnešním světě. Poté, co se zhroutilo bipolární rozdělení světa a zřítíla se železná opona, stalo se něco, co leckdos nečekal. Svět stanul před úkolem nalézt nový světový řád, nový systém soužití národů, kontinentů, států. Toto soužití je přitom konfrontováno se závratným rozvojem moderních technologií, s nesmírným vlivem moderních médií a s ohromnou mobilitou. Jsme svědky takového pohybu obyvatelstva po planetě, že se za jeden den přesune z místa na místo možná tolik lidí, jako před sto lety za celý rok. Lidé cestují či prchají ze svých zemí do zemí jiných, jsou daleko těsněji, než dříve, konfrontováni s jinakostí ostatních a z toho vznikají nejrozmanitější napětí a problémy. Co by tedy mělo být duchovním východiskem či principem nového světového řádu, co by mělo být klíčem k novému typu soužití? Všechna světová náboženství mají v sobě cosi příbuzného a podobného, artikuluji tytéž základní mravní imperativy, které jsou - pravda, v každém náboženském systému jinak - zakotveny metafyzicky, ale které jsou si nakonec velmi podobné. Existuje tedy jisté, řekl bych, duchovní a posléze mravní minimum, které je společné všem, nebo alespoň veliké většině kultur, civilizačních okruhů či nábožensky ohraničených částí dnešního světa. A o tomto tématu jsem vícekrát mluvil i na tomto Fóru 2000.

Vzpomínám si na jednu příhodu, o kterou se tu s vámi podělím. Blížilo se padesáté výročí založení OSN a já jsem měl na summitu, kde bylo soustředěno velké množství hlav států, zastupovat Českou republiku. Jeden významný zahraniční politik mě vyzval, abych se pokusil napsat krátký vzletný manifest, jakési stanovisko, v němž bych se pokusil formulovat společnou vůli spolupracovat na bázi duchovního a mravního minima, na základě společných imperativů, které chtějí všichni ctít a zároveň manifestovat vůli ctít jinakost ostatních, nepovyšovat jeden civilizační či kulturní okruh nad jiné a respektovat vše, čím se navzájem mezi sebou liší. Slovy jednoduchými, prostými a srozumitelnými jsem měl napsat text, který by posléze prošel složitou procedurou, až by se stal manifestem summitu. Návrh jsem tedy napsal a politikovi, který mě k tomu vyzval, jej odevzdal. Jemu se to neobyčejně líbilo, ale asi po čtrnácti dnech mi vzkázal, že se text sice líbí všem, že s ním každý souhlasí, ale že nemůže

projít. Myslím, že tato příhoda ilustruje jednu věc, o níž často na Fóru mluvíme, totiž rozpor mezi reflexí a skutky. Kolik chytrých knih bylo napsáno o hrozbách, které se vznášejí nad dnešním světem, o nebezpečích, o nichž lidstvo ví a o tom a co by mělo dělat, aby je odvrátilo. Pravděpodobně jsme nikdy neměli tak důkladné a dokonalé povědomí o sobě samých. Jako bychom však jakýmsi slepým samopohybem jeli všichni určitým směrem, o němž sice říkáme, že není dobrý, že je nebezpečný - přinejmenším dvojsmyslný - ale zároveň jako bychom nebyli schopni vzít si z této reflexe poučení a něco praktického dělat. Je to jako s oním summitem OSN. Jakoby existovala záhadná překážka mezi reflexí a činem.

Jak víte, Forum 2000 se mělo konat původně jen jednou a všichni jsme překvapeni, že je už po deváté. Sisyfovské úsilí znovu a znovu věci připomínat, analyzovat je, mluvit o nich v naději, že si z toho někdo vezme něco, co promění v konkrétní skutek, se možná zrcadlí i v tom, že se tu znovu a znovu scházíme, abychom navázali na rozpravu tam, kde jsme minule skončili a abychom ji prohlubovali. Jsem velmi zvědav na všechny moudré věci, které tu budou proneseny a přeji této konferenci úspěch.

Děkuji vám za pozornost.

Redigováno.

Originální verze projevů pronesených na této části konference najdete v anglické verzi této stránky.

--

Závěr konference a Panel 3

Celé znění závěru konference a panelu 3 je k dispozici [v anglické verzi](#) této stránky.

Václav Havel

Dámy a pánové,

pokud budu mluvit nesouvisle, je to způsobeno dojetím z Broňkových (pozn. Bronislav Geremek) slov.

Před chvilkou jsem telefonoval s Oswaldem Payou na Kubě a domnívám se, že jsem mohl říct, že všichni myslíme na politické vězně na Kubě, sympatizujeme s bojem za svobodu na Kubě a že v rozsahu svých možností budeme podporovat ty, kteří o svobodu usilují. Deváté Forum se velmi vydařilo. Zprávy, které mám, to potvrzují. A pakliže mělo nějakou vadu, tak pouze tu, že všem zde shromážděným chytrým lidem nebylo umožněno mluvit v rozsahu, v jakém by to zasluhovali. Velmi zajímavé a důležité byly panelové rozpravy o Bělorusku, o vodě na Blízkém východě, o Africe a naposledy o médiích. Všechny promluvy a diskuze budou vytištěny, budou existovat v podobě sborníků a čas je tak neodnese do zapomnění. Závěrem bych však rád zdůraznil dvě věci. Znovu a znovu si mezi vámi uvědomuji, že jedna z nejdůležitějších věcí pro dobrou budoucnost světa je postavit tiché, pokorné a skromné sebevědomí proti všem druhům posedlosti, proti posedlosti nacionální, ideologické, majetkové. Globalizace, jak bylo řečeno, potřebuje získat svou duchovní, kulturní, mravní a lidskou dimenzi, respektive potřebuje tyto dimenze prohlubovat, jinak s námi může všechno dopadnout špatně. Děkuji vám za vaši účast na deváté konferenci Forum 2000 a pevně věřím,

že se dožijeme a setkáme příští rok na jubilejní konferenci desáté.
Děkuji vám.

Redigováno.

--

Zahájení jednání konference a Panel 1

Originální verze projevů pronesených na slavnostním zahájení konference a na Panelu 1 najdete [v anglické verzi](#) této stránky. Dále uveden pouze projev Václava Havla.

Václav Havel

Dámy a pánové, vážení hosté,
především vás všechny srdečně zdravím na pracovním zasedání letošního Fóra 2000. Dovolte mi, abych se úvodem dotkl jedné dimenze problému, jímž se tato konference zabývá už po deváté, to jest soužitím různých civilizačních okruhů a kultur v dnešním světě. Poté, co se zhroutilo bipolární rozdělení světa a zřítla se železná opona, stalo se něco, co leckdos nečekal. Svět stanul před úkolem nalézt nový světový řád, nový systém soužití národů, kontinentů, států. Toto soužití je přitom konfrontováno se závratným rozvojem moderních technologií, s nesmírným vlivem moderních médií a s ohromnou mobilitou. Jsme svědky takového pohybu obyvatelstva po planetě, že se za jeden den přesune z místa na místo možná tolik lidí, jako před sto lety za celý rok. Lidé cestují či prchají ze svých zemí do zemí jiných, jsou daleko těsněji, než dříve, konfrontováni s jinakostí ostatních a z toho vznikají nejrozmanitější napětí a problémy. Co by tedy mělo být duchovním východiskem či principem nového světového řádu, co by mělo být klíčem k novému typu soužití? Všechna světová náboženství mají v sobě cosi příbuzného a podobného, artikulují tytéž základní mravní imperativy, které jsou - pravda, v každém náboženském systému jinak - zakotveny metafyzicky, ale které jsou si nakonec velmi podobné. Existuje tedy jisté, řekl bych, duchovní a posléze mravní minimum, které je společné všem, nebo alespoň veliké většině kultur, civilizačních okruhů či nábožensky ohraničených částí dnešního světa. A o tomto tématu jsem vícekrát mluvil i na tomto Fóru 2000.

Vzpomínám si na jednu příhodu, o kterou se tu s vámi podělím. Blížilo se padesáté výročí založení OSN a já jsem měl na summitu, kde bylo soustředěno veliké množství hlav států, zastupovat Českou republiku. Jeden významný zahraniční politik mě vyzval, abych se pokusil napsat krátký vzletný manifest, jakési stanovisko, v němž bych se pokusil formulovat společnou vůli spolupracovat na bázi duchovního a mravního minima, na základě společných imperativů, které chtějí všichni ctít a zároveň manifestovat vůli ctít jinakost ostatních, nepovyšovat jeden civilizační či kulturní okruh nad jiné a respektovat vše, čím se navzájem mezi sebou liší. Slovy jednoduchými, prostými a srozumitelnými jsem měl napsat text, který by posléze prošel složitou procedurou, až by se stal manifestem summitu. Návrh jsem tedy napsal a politikovi, který mě k tomu vyzval, jej odevzdal. Jemu se to neobyčejně líbilo, ale asi po čtrnácti dnech mi vzkázal, že se text sice líbí všem, že s ním každý souhlasí, ale že nemůže projít. Myslím, že tato příhoda ilustruje jednu věc, o níž často na Fóru mluvíme, totiž rozpor mezi reflexí a skutky. Kolik chytrých knih bylo napsáno o hrozbách, které se vznášejí nad dnešním světem, o nebezpečích, o nichž lidstvo ví a o tom a co by mělo dělat, aby je

odvrátilo. Pravděpodobně jsme nikdy neměli tak důkladné a dokonalé povědomí o sobě samých. Jako bychom však jakýmsi slepým samopohybem jeli všichni určitým směrem, o němž sice říkáme, že není dobrý, že je nebezpečný - přinejmenším dvojsmyslný - ale zároveň jako bychom nebyli schopni vzít si z této reflexe poučení a něco praktického dělat. Je to jako s oním summitem OSN. Jakoby existovala záhadná překážka mezi reflexí a činem.

Jak víte, Forum 2000 se mělo konat původně jen jednou a všichni jsme překvapeni, že je už po deváté. Sisyfovské úsilí znovu a znovu věci připomínat, analyzovat je, mluvit o nich v naději, že si z toho někdo vezme něco, co promění v konkrétní skutek, se možná zrcadlí i v tom, že se tu znovu a znovu scházíme, abychom navázali na rozpravu tam, kde jsme minule skončili a abychom ji prohlubovali. Jsem velmi zvědav na všechny moudré věci, které tu budou proneseny a přeji této konferenci úspěch.

Děkuji vám za pozornost.

Redigováno.

Originální verze projevů pronesených na této části konference najdete v anglické verzi této stránky.

--

Závěr konference a Panel 3

Celé znění závěru konference a panelu 3 je k dispozici [v anglické verzi](#) této stránky.

Václav Havel

Dámy a pánové,

pokud budu mluvit nesouvisle, je to způsobeno dojetím z Broňkových (pozn. Bronislav Geremek) slov.

Před chvílkou jsem telefonoval s Oswaldem Payou na Kubě a domnívám se, že jsem mohl říct, že všichni myslíme na politické vězně na Kubě, sympatizujeme s bojem za svobodu na Kubě a že v rozsahu svých možností budeme podporovat ty, kteří o svobodu usilují. Deváté Forum se velmi vydařilo. Zprávy, které mám, to potvrzují. A pakliže mělo nějakou vadu, tak pouze tu, že všem zde shromážděným chytrým lidem nebylo umožněno mluvit v rozsahu, v jakém by to zasluhovali. Velmi zajímavé a důležité byly panelové rozpravy o Bělorusku, o vodě na Blízkém východě, o Africe a naposledy o médiích. Všechny promluvy a diskuze budou vytištěny, budou existovat v podobě sborníků a čas je tak neodnese do zapomnění. Závěrem bych však rád zdůraznil dvě věci. Znovu a znovu si mezi vámi uvědomuji, že jedna z nejdůležitějších věcí pro dobrou budoucnost světa je postavit tiché, pokorné a skromné sebevědomí proti všem druhům posedlosti, proti posedlosti nacionální, ideologické, majetkové. Globalizace, jak bylo řečeno, potřebuje získat svou duchovní, kulturní, mravní a lidskou dimenzi, respektive potřebuje tyto dimenze prohlubovat, jinak s námi může všechno dopadnout špatně. Děkuji vám za vaši účast na deváté konferenci Forum 2000 a pevně věřím, že se dožijeme a setkáme příští rok na jubilejní konferenci desáté.

Děkuji vám.

Redigováno.

--

Shrnutí

In keeping with tradition the 9th Forum 2000 Conference provided a relevant platform for an up-to-date dialogue about important and difficult issues key to the future of mankind. The theme of this year's Conference, held under the auspices of former Czech President Václav Havel in Prague, was the nature and meaning of the current conflicts preventing peaceful co-existence of the international community. The participants examined religious "justification" of the conflicts, economic and social divide and cultural misperceptions and alienation. The Conference plenary was divided into 3 panels: 1/ Conflict or Co-Existence? Where do we go?; 2/ Concepts of Co-Existence and Community; 3/ Communicating between Communities: The Role of Media in Conflict of Perceptions. It was truly a difficult, if not impossible task to try to synopsise the rich and textured dialogue, debate and discussion that took place over the period of one and a half days in Prague. Below are listed some of the most inspiring and thought provoking comments from each session to provide a feel for the level and quality of the interchange that took place. A book based on the conference proceedings is currently being edited.

Panel 1: Conflict or Co – Existence? Where do we go?

Moderator: Boris Nemtsov, Russian politician, Advisor to the President of Ukraine

Participants:

Ghassan Salamé, former Minister of Culture of Lebanon, Professor at Sorbonne University

Gareth Evans, former Foreign Minister of Australia, President of the International Crisis Group

James Woolsey, former Director of the CIA, Vice President of Booz Allen Hamilton, USA

Anwar Ibrahim, former Deputy Prime Minister of Malaysia, Senior Associate at Oxford University

Aleksander Milinkievich, opposition presidential candidate, Belarus; John O'Sullivan, journalist, UK/USA

André Glucksmann, philosopher, France; Hsin-Huang Michael Hsiao, sociologist, Taiwan

H.R.H. El Hassan bin Talal, the Hashemite Kingdom of Jordan

“When Forum 2000 was conceived a decade ago, the dominant view of post-Cold War globalization was that the opening of the borders meant more trade, more growth and that it, in turn, would bring about more democracy and more respect for human rights. Nevertheless, the last decade, particularly since 9/11, has also brought to the fore the darker side of the globalized world with the rise of new threats, nationalist tension and religious divides. And this is why the ninth annual conference Forum 2000 returned to some of the key questions that were present at the creation of the Forum 2000 ten years ago. What are the sources of coexistence and the divides between cultures and civilisations? What are the foundations and legitimacy of universalistic modernising projects? And what are the contrasting and conflicting perceptions of these issues in the media, which have become an actor in their own right in this process.”

(Jacques Rupnik)

“Civilisations neither clash nor exist as political actors on the global scene. They are reservoirs from where we pick our values, our ideas, and our ideologies. Religions are like weapons, they are of dual use. Sometimes they are used to legitimize autocracy and sometimes they inspire democratic movements. Sometimes they are a language in which conflict starts and sometimes, on the contrary, they are leading voices of peace. Moreover, there are conflicts today – Darfour, Aceh, Colombia – that have nothing to do with religions.”

“Democracy is not the answer to terrorism. Democracy is a value in itself and we should fight for it. But terrorism needs a specific counter-terrorism strategy -- that probably could be helped in the long term by democratic institutions. But it is not a short-term answer. Iraq’s lessons show us that a regime change does not mean a regime replacement.”

(Ghassan Salamé)

“The basic point about conflict and extremist violence is that it is always context-specific. The problems are complex and multidimensional, so too are the solutions, but there are solutions and they work. The overall number of conflicts is dramatically down from 20 years ago. The struggle against violent extremism can be won but it’s going to be neither quick nor easy and it’s going to require a lot more thought and application of persistence, a lot more balanced approach, and a lot more attention to underlying causes and currents. We need Protection Strategy, Policing Strategy, Peace-building Strategy, and Psychological Strategy. At a global level the psychological task is to get agreement once and for all about what constitutes terrorism to make attacks against civilians as indefensible as piracy and slavery were in the 19th century.”

(Gareth Evans)

“We need to recognize the totalitarian Islamist movements, whether Jihadi such as Al-Qaeda or Wahabi, for what they are, which is the underpinning of a long term hostility, a long term totalitarianism that must be defeated. We should probably not call this a war against terrorism as we did not call World War II in the Pacific a war against kamikazes. The underlying reality is the totalitarianism itself.”

(James Woolsey)

“Dialogue is not a question of a monopoly for the clerics, or lamas, or the state, or governments because many of the so called Muslim leaders, even the so called democratically elected leaders, do not necessarily represent the conscience of the masses. We need to take a leadership position in trying to encourage Muslims to meet and address the issues of governance and accountability, because our failure to do so will be perceived essentially as a dictate of the West. After all, democracy is not necessarily a Western construct. The problem with terrorism and the mushrooming of terrorist cells is mainly due to tyrannical policies and the absence of democratic space.”

(Anwar Ibrahim)

“It is clear that dictatorship is provoking both internal and external conflicts. There is only one remedy for that and this is democracy. Our struggle against our dictator for freedom and democracy is the struggle against artificially provoked conflicts.”

(Aleksander Milinkievich)

“Conflict and coexistence are presented in the programme as opposites. And yet, are they opposed categories? They certainly are if conflict is seen as violent conflict or war. But conflict, less sharply defined, is endemic to human life. It results from the fact that there are differences between people – differences of interest, differences of belief, and differences of values, of understanding, of religion, of civilization and so on. We have until recent years forgotten about these differences of religion in Europe, but they have recently come back very dramatically to remind us. Conflict becomes war or violence when it is either unrestrained or when it is suppressed. We move toward coexistence when conflict is accommodated and when it is debated and discussed. Democracy, for example, is itself an expression of conflict. It is, in a sense, a ritualization of conflict”

(John O’Sullivan)

“Remember the scenario in Afghanistan; the army was devastating the territory of Afghanistan, and because we did not support moderate Islamists like commander Massood it turned out that the Islamic extremists took power. Now the Russian army is devastating the North Caucasus and it is destroying those who are moderate, just like Aslan Maskhadov was.

And all of a sudden we have people like Shamil Basayev rising from the front line. If we want another 9/11, if we want to face a disaster like Chernobyl, caused deliberately, then just let Putin do what he does or has been doing already. However, if we think of the future of our children, the future of the world, we have to support not the Chechen terrorists – because we have those too – but we have to support, and we have to become passionate with the Chechen civilians back in Grozny.”

(André Glucksmann)

“The conflict or tension could occur within one civilization. It is not between civilizations. Look at Taiwan and China. We both belong to the Confucian tradition. It was not a civilization that caused the clash, but the modern way of life, the philosophy of democracy and also the people’s choice.”

(Hsin-Huang Michael Hsiao)

”The question today is: How we can prioritise this marketplace of ideas and of egos and come up with some practical suggestions putting regions where they should be, outing vested interests where they should be, and rediscovering the public good. Remember the Byzantine philosopher who had written on his epitaph in the sixth century: Il a été touché par l’amour du bien-etre publique. As though it was the reason for his death – he was touched by the love of public good. How many of us here are prepared to die for the love of public good?”

(HRH Hassan bin Talal)

Panel 2: Concepts of Co – Existence and Community

Moderator: Mike Moore, former Prime Minister of New Zealand, former Director General of WTO

Participants:

James J. Zogby, President of the Arab American Institute, USA

Kim Campbell, former Prime Minister of Canada, Secretary General of Club de Madrid
Michael Melchior, Deputy Minister in the Prime Minister's Office, Israel

Karel Schwarzenberg, member of the Senate, the Czech Republic

Nasr Hamid Abu-Zayd, Professor at the University of Humanistics, Utrecht, Egypt/the Netherlands

Ida van Veldhuizen-Rothenbücher, Ambassador of the Netherlands to the Czech Republic

Mai Yamani, associate fellow, Royal Institute for International Affairs, Saudi Arabia/UK

“I am a critic of American policy but I also know what my country does right. There are fundamental differences between the Arab and broader Muslim immigrant experience in Europe and that of the Arab-American and Muslim communities in the United States. First and foremost, America itself is different, both in concept and reality. Becoming American is a process that has brought countless immigrant groupings into the US mainstream. Becoming American is not a possession of a single ethnic group nor does any ethnic group define America. Within a generation, diverse ethnic and religious communities from every corner of the globe have been transformed into what we call Americans. Though problems remain, and intolerant bigots periodically rear their heads, but, as American history demonstrates, the pressures of incorporation and integration are decisive.”

(James J. Zogby)

”The Canadian model of co-existence and creating the community has been a little different from the American. We talk about the Canadian ‘mosaic’ rather than the ‘melting pot’. Canada and the United States have two quite different approaches to integrating very diverse populations and perhaps the difference that we find most from Europe, which is facing big struggles now, is that we always assume that those who come to our shores would become citizens and would become part of our country. The notion of guest workers or people who were just passing through was not part of our concept.”

(Kim Campbell)

“The force of religion, the manipulation of religion, the dark forces which are in the religions—I say this also as an orthodox rabbi—the potential of the slippery slope down to hell is there in all religion. And if, as policymakers, both inside our community and also between our societies, we do not become inclusive towards the moderate elements, which I believe are the dominant elements in all the big religions, if we don’t take them as a part of peacemaking process—of the legitimacy of the other—of the civilisations, of the dialogue, education first of all, culture—if we don’t become inclusive, then the chances that the totalitarian forces, the terrorists, will be the dominant forces, which we again through media and other ways reinforce and empower, and all the moderate forces will be put aside.”

(Michael Melchior)

“A nation, like a state, is nothing eternal. Like everything human, it comes and goes. And only in the 19th and the first half of the 20th century did people start to think that the nation is an eternal God-given thing. It isn't. It is a human work that develops, rises, fades, dies out, disappears, or sometimes appears again. And that is what we should have in mind looking at this problem. And of course in Europe there were places of tolerance and respect, and places where it was very difficult.”

(Karel Schwarzenberg)

“People co-exist, but they are unable to co-live together and part of the problem is the problem of identity. When identity is a crisis, people are unable to live together. When identity is constructed in a way of looking to the other as “another” – absolutely another identity – then we have a problem. And I think that we are living in this problem of identity in the whole world. It is not a crisis of Muslims; it is a crisis of the whole nation. There are so many questions about the European identity. If there is a unified European culture with its multiplicity of languages, what is the European identity? Is the European identity open to Turkey, for example? Why yes and why no, if the answer is yes or the answer is no? So, we have to deconstruct the concept of exclusive identity.”

(Nasr Hamid Abu-Zayd)

“To be able to implement and enjoy freedom, measures have to be taken if the secure environment of peaceful living together is threatened. Measures need to be taken for the terrorist threat as well as for intolerant reactions to that threat. That's also an important point; what we call 'protecting tolerance from intolerance'. And this is not only a national problem, but a border-crossing problem. Asking for more European and international cooperation sometimes means that we have to endure limitations in the field of our personal privacy and we should be aware of that.”

(Ida van Velduizen – Rothenbücher)

“Islam has changed. What it means to be an Arab also has changed, swept by Islamism and globalization. There is a real struggle going on over defining people's identities. Islam has undergone turbulent fragmentation and self-questioning. So Arabs almost naturally feel themselves besieged and look for ways of escape. But to quote Einstein, 'We can't solve problems using the same kind of thinking we used when we created them'. Arab or Islamic identity is in reality suffocated and inflamed by incompetent dictators who have cloaked themselves in the veil of Islam to cover their fear and lack of legitimacy.”

(Mai Yamani)

Panel 3: Communicating between Communities: The Role of Media in Conflict of Perceptions

Moderator: Bronislaw Geremek, Member of the European Parliament, former Minister of Foreign Affairs, Poland

Participants:

Robert Cooper, Director General for External and Politico-Military Affairs, Council of the EU, UK

Ghassan Salamé, former Minister of Culture of Lebanon, Professor at Sorbonne University

Jacques Rupnik, political scientist, France

Pál Csáky, Deputy Prime Minister, Slovakia

Martin Walker, Editor-in-Chief, UPI, UK/USA

Dominique Moïsi, political scientist, France

Sergey Kovalyov, human rights activist, Russia

Ujjwal Chowdury, media researcher, India

“We may live in a sea of information, but the sea is quite a shallow sea. We get more information than we get analysis or understanding. That maybe connected to the commercial nature of much of the news that we get these days. There is pressure on journalists to produce for ever shorter deadlines. Once, national media focused on victories; now we have international media, which focuses on victims. The response to this kind of apolitical news is humanitarian aid. You have seen the victims; you see something terrible is happening. You must help. But you don’t really know what is happening and the humanitarian aid response, although it is a good response and it may sometimes do good, is inadequate because these conflicts are political. What is required is a real political analysis of what is going on and I don’t think we’re getting it from the international media.”

(Robert Cooper)

“We are in strange times where rulers expect media to take sides. Remember the language of George Bush before the Iraq war? Either you are with us, or you are with them. How can the media be either with terrorists or with the ruling party? It has a third position as well. Now, this third position has to be protected. We must understand that media mediates social change,

which has been forgotten in the era of consumerism and commercialism. Can we, once again, bring that identity to the forefront?”

(Ujjwal Chowdhury)

”When it comes to freedom, the revolution in the new media—Internet, satellite TV and other forms of media—have done much more for freedom than any freedom fighter ever has. Thanks to this revolution, basically one profession has disappeared. That is a profession of censor.”

(Ghassan Salamé)

“What we see now, the recent trend has been the fragmentation and segmentation of the media space. There is a proliferation of channels. Each community in our society now has its own channel. You can have a Muslim channel, Jewish channel, Catholic channel, gay channel, women’s channel, etc. Everybody has their own channel — every community. And this fragmentation of the media space corresponds to the fragmentation, the dissolution, of the public space. The role of public broadcasting in those situations is crucially important for keeping the sense of community.”

(Jacques Rupnik)

“I have been Deputy Prime Minister of the Slovak Republic since 1998. My own personal experience had taught me how one incorrectly written inappropriately placed article has the power to obliterate the results of several months or even years of hard work done by my team. Three or four overly strong statements, for example about the Roma community in Slovakia, can cast doubts over the results of honest activities aimed at superseding various forms of intolerance in our society.”

(Pál Csáky)

“I want to make a point about something that deeply worries me. When I hear people talk about the need to regulate media, whether it’s our analysis or our news reporting, I get very alarmed. When I hear people saying that the media are so important that they have to come under some sort of public control, I get even more worried. I want to go back to some of the earlier sessions that we had today about co-existence, about living together, and I want to put on the table in front of you, a really fundamental question. What is it that we will not compromise on? And I would like all of you to consider, after all we have heard today about what we do as members of religions, of nations, of civilisations and professions, what are you not prepared to compromise on? For me, it’s the freedom to do my job in as flawed a way as I have to, but in as good a way as I can.”

(Martin Walker)

“The media are essential because thanks to them, and thanks to the revolution in communication that has taken place, we have lost globally the privilege of ignorance. We may choose to act or choose to abstain, but we cannot say any longer that we did not know. But I think there is also a danger in media over-representation, and that is that ignorance can lead to emotional intolerance. Journalists have to be prudent, because they are a true power pointing on the emotions of people.”

(Dominique Moisi)

“There is a country where censorship dominates everything and the name of this country is Russia. The censorship is constructed in very wise way. It is used in a very opportunistic way. Our governors in the Kremlin are smart to know that there are things that you cannot remake. For example, it is not possible to return to the gulags. You cannot re-establish the National Institute of Censorship. Unfortunately, they are smart enough to know they don't even have to do it. They know that there is an internal censorship in the very heart of every author.”

(Sergei Kovalyov)

Special Session on Africa

Chair: Yohei Sasakawa, Chairman, Nippon Foundation, Japan

Introduction: Oldřich Černý, Executive Director, Forum 2000 Foundation, the Czech Republic

Participants:

Hiroyuku Ishi, Professor at Hokkaido University, Former Ambassador to Zambia, Japan

Mats Karlsson, World Bank, Sweden

Petr Kolář, Deputy Minister of Foreign Affairs, the Czech Republic

Akyaaba Addai-Sebo, Independent Consultant on Preventive Diplomacy and Conflict Transformation, Ghana

“I would like to ask frankly, those of you who are directly involved in African, if you support one question. Do you sometimes feel that no matter how much you do, Africa will never

change and there is no hope for Africa? To those who feel this way, I only have to say that if we take such a pessimistic attitude, we will never be able to truly support Africa effectively. But I am optimistic about the future of Africa. I find hope in the strong will and eagerness on the part of the African people to improve their situation by their own efforts. There are many problems facing Africa. This is the reality, and although there may not be many, there are a few countries in which we can be really hopeful about the future of Africa and, moreover, the African people. The African people want to take a stand, and they have a very strong will to bring about changes, to bring about positive changes.”

(Yohei Sasakawa)

“There are not enough words to convey that the most urgent aid to give Africa is to save its children. These children—the very future of Africa—are disappearing before our eyes from the face of Africa. AIDS has hit African children harder than any other place on earth. At the end of 2003, 25 million Africans were HIV infected. Every day 6,000 perish from AIDS. The picture becomes worse. The Joint United Nations Programme on HIV/AIDS states that there are 11 million African children under the age of 15 who have lost at least one parent from AIDS. We must rekindle the fires of humankind to create a living ethical and modern code of behaviour so that these children are given the seed of a future to create a new and healthier society. Unless we do, there will be no life to sustain Africa, no children, and no future for Africa.”

(Hiroyuki Ishi)

“We must pay attention to Africa. We must listen most of all to what Africans are telling us. We are not good at listening to what Africans are telling us. We, most of the time, hear the stories about what is bad in Africa and how Africans are victims. Those stories are very often true, but the most important thing is to listen to the Africans who want to change their environment. We can never help Africa by looking at Africans as victims. We do not need to give them ethical codes. They know what is right and wrong. We need much better dialogue with Africa and to come together and do with Africans exactly that which we know is right in our own countries and elsewhere.”

(Mats Karlsson)

“We are living in the heart of Europe and our people need to know why they should, as taxpayers, support Africa and what it means for Europe if Africa is underdeveloped. We [the Czech Republic] never colonized anyone, but at the same time we feel that we should help because we lived in oppression and we know how important it is to support freedom, democracy and the prosperity of the countries even if they are far away from us.”

(Petr Kolář)

“Conflict and strife continue to tear Africa apart. Earth at its center cannot hold. Africa has become a television spectacle that makes children in the developed world cringe. But with the benefit of hindsight and informed reflection, I can see a future in the present. There exists now a veritable opportunity for war-torn countries in Africa to reorganize their own societies in their collective self-interest. With the support of the international community, there is a growing desire for an inclusive peace process that will engender a national sense of hope, confidence, and the essential feel-good factor.”

(Akyaaba Addai – Sebo)

Closing of the Conference

Moderator: Bronislaw Geremek, Member of the European Parliament, former Minister of Foreign Affairs, Poland

“This Forum 2000 conference tried to approach our global co-existence, challenges and hopes for the 21st century. We had valuable debates and we tried to identify fundamental problems of the present time. We had the feeling that the notion of the international community should not belong only to political rhetoric, but that it is something more important. If we don’t have it, we want it — a community of human beings. Such a community should have its principles as a reference; certainly the respect of national sovereignty, but also the respect of human rights, the rule of law and the open society principle. Root causes of current threats were discussed as well as counter terrorism strategies. The accountability of the government was also approached. Horizons of our future co-existence were debated. Concepts of society, of community, were discussed. Models of co-existence were criticised and some new ones suggested. Religion was approached and we feel that it is an important factor in the international community and that freedom of religion and freedom from religion, as was also mentioned, is one of the principles of political institutions. But we need a presence of religion in our debates of the future. I think that I can say that the idea of the clash of civilizations has very few defenders among us. We do believe that civilizations can and should co-exist in a peaceful way and to enrich each other. And media was considered in this debate as important tools of action in this cultural cooperation and also in democracy. Without media we would not have the participation of citizens in politics. I think that our conclusion was that we need to base our co-existence on the dialogue, on the communication and on partnership.”

(Bronislaw Geremek)

“Being here among you, I again and again realize that one of the most important things for a good future for the world is to stand up with quiet, humble and modest determination against all kinds of obsessions — against nationalistic, ideological obsessions and against obsessions with wealth. Globalization needs to acquire its spiritual, moral and human dimensions respectively and it needs to deepen these dimensions. Otherwise we will end in a bad way.”

(Václav Havel)

--

Doprovodné akce

MEZINÁRODNÍ TERORISMUS Z POHLEDU EVROPSKÉ UNIE A USA

Moderátor: Lenka Kovačovská, členka Evropské pracovní skupiny

Datum: 11. 10. 2005 14:00

Místo konání: Goethe Institut, Masarykovo nábřeží 32, Praha 1

Organizátor: Nadace Forum 2000, Asociace pro mezinárodní otázky

Poznámka: Pracovním jazykem bude Angličtina

ISLÁM A SEKULARISMUS

Host: Nasr Hamid Abu-Zayd, egyptský profesor islámských studií, působí v Pracovní skupině Islám a modernita na Institutu pro vědu v Berlíně

Moderátor: Simona Hlaváčová, Asociace pro mezinárodní otázky

Datum: 11. 10. 2005 10:00

Místo konání: Goethe Institut, Masarykovo nábřeží 32, Praha 1

Organizátor: Nadace Forum 2000, Asociace pro mezinárodní otázky

Poznámka: Pracovním jazykem bude Angličtina

BLÍZKÝ VÝCHOD – PÁTÁ VLNA DEMOKRATIZACE?

Moderátor: Salim Murad, lektor politických věd, Katedra společenských věd, Jihočeská Univerzita, Česká republika

Datum: 9. 10. 2005 17:00 - 18:00

Místo konání: Goethe Institut, Masarykovo nábřeží 32, Praha 1

Organizátor: Nadace Forum 2000

Poznámka: Pracovním jazykem bude Angličtina

WORKSHOP - NEDOSTATEK VODY NA BLÍZKÉM VÝCHODĚ A V AFRICE

Moderátor: Pavel Seifert

Datum: 10. 10. 2005 09:30 – 12:00

Místo konání: Institut mezinárodních vztahů, Nerudova 3, Praha

Organizátor: Nadace Forum 2000, London School of Economics

Poznámka: Pracovním jazykem bude Angličtina

DEMOKRATIZACE BĚLORUSKA: ROLE MEZINÁRODNÍ KOMUNITY

Moderátor: Petr Mareš, bývalý vicepremiér, Česká republika

Datum: 10. 10. 2005 13:30 - 15:00

Místo konání: Goethe Institut, Masarykovo nábřeží 32, Praha 1

Témata kulatého stolu: Je čas změnit politiku Evropské unie vůči Bělorusku?

Jaký je nejlepší způsob podpory demokratické opozice?

Má Rusko zájem o demokratizaci Běloruska?

Organizátor: Nadace Forum 2000, Nadace Člověk v tísni, Asociace pro mezinárodní otázky, Goethe Institut

Poznámka: Kulatý stůl je přístupný pro veřejnost, není požadovaná pozvánka

Pracovním jazykem bude angličtina

VODA NA BLÍZKÉM VÝCHODĚ: VYHLÍDKY NA KONFLIKT NEBO NA SPOLUPRÁCI

Tuto akci sponzorovala Coca-Cola Česká republika

Moderátor: Jan Urban, novinář, profesor New York University v Praze, Česká republika

Datum: 10. 10. 2005 13:00 - 14:30

Místo konání: "Rytířský sál" v Paláci Žofín, Slovanský ostrov, Praha 1

Témata kulatého stolu: Do jaké míry ovlivnila modernizace zákonitosti spotřeby vody a naopak? Jaká je role tradic?

Budou-li současné alarmující trendy v demografii, ekonomickém vývoji a vodní spotřebě pokračovat,

bude pak Blízký Východ opět čelit ještě více závažnějším krizím?

Může mít Společenství vody a životního prostředí dodatečný vliv na vzájemném budování důvěry?

Organizátor: Nadace Forum 2000

Poznámka: Pracovním jazykem bude Angličtina

VÝSTAVA: "BĚLORUSKO NA PŘELOMU 21. STOLETÍ

Výstava bude probíhat ve foyer Goethe Institutu během pondělí 10. října a úterý 11. října. V následujících dnech bude výstava přesunuta do prostor Městské knihovny, kde bude k vidění do 30. října.

Výstava je organizována Nadací Forum 2000 za spolupráce Nadace Člověk v tísni, Asociace pro mezinárodní otázky a Goethe Institutu.